

روزنامه رسمی جمهوری اسلامی ایران

قوه قضائیه

شامل: قوانین - مذاکرات مجلس شورای اسلامی - رویه‌های قضائی - عهدنامه‌ها - آئیننامه‌ها

WWW.RRK.IR
WWW.DASTOUR.IR

تصویب‌نامه‌ها - تصمیم‌نامه‌ها - اساسنامه‌ها و آگهیها

تک شماره ۱۰۰ تومان

صفحه	دستگاه اجراء کننده	تاریخ تصویب	عنوان مندرجات (قوانین و مقررات و مصوبات آراء وحدت رویه)
۱	وزارت صنعت، معدن و تجارت - معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور	۱۳۹۳/۳/۲۷	قانون اجازه به وزارت صنعت، معدن و تجارت برای انعقاد قرارداد کار معین با بازرسان شاغل در حوزه نظارت بر بازار
۲	وزارت امور خارجه	۱۳۹۳/۳/۲۰	قانون موافقتنامه مربوط به همکاری در زمینه امنیت در دریای خزر
۳	سازمان تأمین اجتماعی	۱۳۹۳/۳/۱۹	رأی شماره‌های ۴۳۸-۴۳۷ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع ابطال بند ۱ فصل ششم از دستورالعمل شماره ۵۳۹/۵۰۰۰ - ۱۳۸۸/۶/۲۱ سازمان تأمین اجتماعی
۶	هیأت وزیران	۱۳۹۳/۴/۱۶	رأی شماره ۶۸۳ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع ابطال ردیف‌های الف و ب بند ۴ مصوبه شماره ۲۱۴۶۳/ت/۵۰۳-هـ - ۱۳۹۳/۲/۳۰ هیأت وزیران
۷	معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور	۱۳۹۳/۴/۲	رأی شماره ۶۰۲ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با موضوع ابطال بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۰/۴۶۶۳۶ - ۱۳۹۰/۱۰/۳ معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور
۸	وزارت کشور - وزارت امور اقتصادی و دارایی بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور	۱۳۹۳/۴/۸	تصویب‌نامه در خصوص پرداخت یارانه سود و مانده مطالبات معوق به خسارت‌دیدگان ناشی از حوادث غیرمترقبه در استانهای سیستان و بلوچستان، بوشهر، یزد، خراسان جنوبی، هرمزگان، ایلام، فارس، کرمان، چهارمحال و بختیاری، گیلان، مازندران و خراسان شمالی
۸	وزارت نیرو - وزارت کشور - معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور	۱۳۹۳/۴/۱۵	تصویب‌نامه در خصوص تعیین طبقه‌بندی گرمسیری در شهرستان طبس
۸	وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح	۱۳۹۳/۴/۱۵	اصلاح اساسنامه سازمان تأمین اجتماعی نیروهای مسلح
۸	وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت صنعت، معدن و تجارت - وزارت راه و شهرسازی وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات - وزارت جهاد کشاورزی - گمرک جمهوری اسلامی ایران - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران	۱۳۹۳/۴/۱۱	الحاق تبصره به بند (۲) ماده (۱۰) آیین‌نامه اجرایی قانون مقررات صادرات و واردات

تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۹۳/۳/۲۷ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

۱۳۹۳/۴/۱۸

شماره ۳۷۵۰۵

وزارت صنعت، معدن و تجارت - معاونت برنامه‌ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور
در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران «قانون اجازه به وزارت صنعت، معدن و تجارت برای انعقاد قرارداد کار معین با بازرسان شاغل در حوزه نظارت بر بازار» که در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیست و هفتم خرداد ماه یکهزار و سیصد و نود و سه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۳/۴/۴ به تأیید

قوانین و مقررات عمومی

۱۳۹۳/۴/۹

شماره ۴۵۴/۲۳۲۶۰

حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران
در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون اجازه به وزارت صنعت، معدن و تجارت برای انعقاد قرارداد کار معین با بازرسان شاغل در حوزه نظارت بر بازار که با عنوان طرح دوفوریتی به مجلس شورای اسلامی

شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۴۵۴/۲۳۲۶۰ مورخ ۱۳۹۳/۴/۹ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده است، به پیوست جهت اجراء ابلاغ می‌گردد.

رئیس‌جمهور - حسن روحانی

قانون اجازه به وزارت صنعت، معدن و تجارت برای انعقاد قرارداد کار معین با بازرسان شاغل در حوزه نظارت بر بازار

ماده واحده - به وزارت صنعت، معدن و تجارت اجازه داده می‌شود در سال ۱۳۹۳ در سقف بازرسان به کارگرفته شده در سال ۱۳۹۲ با تأمین اعتبار از ردیف ۱۷- ۵۵۰۰۰۰ قانون بودجه سال ۱۳۹۳ کل کشور جهت اجرای طرح بازرسی کالا و خدمات بدون هزینه جدید اقدام نماید.

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیست و هفتم خرداد ماه یکهزار و سیصد و نود و سه مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۳/۴/۴ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۱۸۷/۲۳۲۶۹

حجت الاسلام والمسلمین جناب آقای دکتر حسن روحانی ریاست محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۴۸۵۳۲/۱۷۹۲۰۳ مورخ ۱۳۹۱/۹/۱۳ در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون موافقتنامه مربوط به همکاری در زمینه امنیت در دریای خزر که با عنوان لایحه به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ ۱۳۹۳/۳/۲۰ و تأیید شورای محترم نگهبان، به پیوست ابلاغ می‌گردد.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره ۳۷۷۹۵

وزارت امور خارجه

در اجرای اصل یکصد و بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران «قانون موافقتنامه مربوط به همکاری در زمینه امنیت در دریای خزر» که در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیستم خرداد ماه یکهزار و سیصد و نود و سه مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۱۳۹۳/۴/۴ به تأیید شورای نگهبان رسیده و طی نامه شماره ۱۸۷/۲۳۲۶۹ مورخ ۱۳۹۳/۴/۹ مجلس شورای اسلامی واصل گردیده است، به پیوست جهت اجراء ابلاغ می‌گردد.

با توجه به اصل یکصد و بیست و پنجم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران اجراء مفاد موافقتنامه منوط به انجام تشریفات امضاء و ترتیبات مندرج در ماده (۱۵) موافقتنامه می‌باشد.

رئیس‌جمهور - حسن روحانی

قانون موافقتنامه مربوط به همکاری در زمینه امنیت در دریای خزر

ماده واحده - موافقتنامه مربوط به همکاری در زمینه امنیت در دریای خزر به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد آن داده می‌شود.

تبصره - رعایت اصل یکصد و سی و نهم (۱۳۹) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای ماده (۱۲) و اصل هفتاد و هفتم (۷۷) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در اجرای ماده (۱۳) این موافقتنامه الزامی است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه مربوط به همکاری در زمینه امنیت در دریای خزر

جمهوری آذربایجان، جمهوری اسلامی ایران، جمهوری قزاقستان، فدراسیون روسیه و ترکمنستان که از این پس طرفها خوانده می‌شوند؛

براساس موازین و اصول شناخته شده حقوق بین‌الملل، همچنین اصول و موازین مصرح در منشور ملل متحد، به ویژه احترام به استقلال، حاکمیت، تمامیت ارضی، مصونیت مرزها، منع تهدید یا توسل به زور، عدم دخالت در امور داخلی یکدیگر و همکاری دولتها با آگاهی از مسؤولیت خود در قبال نسلهای کنونی و آینده در رابطه با حفظ دریای خزر و توسعه پایدار منطقه؛

رهنمون شده به وسیله تمایل برای تعمیق و گسترش مناسبات حسن همجواری بین طرفها؛

با اعلام آمادگی برای مشارکت در ثبات و امنیت منطقه‌ای، توسعه و تحکیم همکاری به منظور استفاده از دریای خزر منحصراً برای اهداف صلح‌آمیز؛

با در نظر گرفتن اصول و مفاد اعلامیه جمهوری آذربایجان، جمهوری اسلامی ایران، جمهوری قزاقستان، فدراسیون روسیه و ترکمنستان که در دومین اجلاس سران دولتهای دریای خزر که در تاریخ ۲۴ مهر ۱۳۸۶ برابر با ۱۶ اکتبر ۲۰۰۷ در تهران برگزار گردید به تصویب رسید؛

با اعلام دریای خزر به عنوان دریای صلح، ثبات، دوستی و حسن همجواری در موارد زیر به توافق رسیدند:

ماده ۱- تأمین امنیت در دریای خزر حق انحصاری دولتهای دریای خزر می‌باشد.

ماده ۲-

۱- طرفها در چهارچوب این موافقتنامه در زمینه‌های زیر همکاری می‌نمایند:

- مبارزه با تروریسم

- مبارزه با جرایم سازمان یافته

- مبارزه با نقل و انتقال غیرقانونی اسلحه از هر نوع و مهمات، مواد منفجره و سمی و تجهیزات نظامی

- مبارزه با نقل و انتقال غیرقانونی مواد مخدر، روانگردان و پیش‌سازهای آنها

- مبارزه با شستشوی عواید حاصله از جرم، از جمله پولشویی

- مبارزه با قاچاق

- تأمین امنیت کشتیرانی دریایی و مبارزه با راهزنی دریایی

- مبارزه با قاچاق انسان و مهاجرت غیرقانونی

- مبارزه با صید غیرقانونی منابع زیستی (شکار قاچاقی)

- تأمین امنیت دریانوردی

۲- طرفها در چهارچوب این موافقتنامه، به استثنای ابعاد نظامی امنیت، در سایر زمینه‌های مربوط به موضوع این موافقتنامه و مورد علاقه متقابل نیز همکاری می‌کنند.

۳- تعامل طرفها طبق این موافقتنامه و تشریفات (پروتکل)های آن، سایر معاهدات بین‌المللی قابل اجراء که طرفها در آنها عضویت دارند و همچنین قوانین آنها صورت می‌پذیرد.

هیچ چیز در این موافقتنامه نباید به عنوان پیش‌داوری در خصوص وضعیت حقوقی دریای خزر تفسیر گردد.

ماده ۳-

۱- طرفها، نهادهای ذی‌صلاح زیر را برای مشارکت در زمینه اجرای این موافقتنامه، در چهارچوب صلاحیت‌های آنها تعیین می‌نمایند:

جمهوری آذربایجان: وزارت کشور، وزارت امنیت ملی، وزارت بوم‌شناسی و منابع طبیعی، وزارت حمل و نقل، سرویس مرزبانی دولتی، کارگروه گمرک دولتی، اداره امور دریایی دولتی، سرویس مهاجرت دولتی

جمهوری اسلامی ایران: وزارت امور خارجه، وزارت کشور، وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح، وزارت راه و شهرسازی، وزارت جهاد کشاورزی، وزارت امور اقتصادی و دارایی، سازمان حفاظت محیط زیست، ستاد مبارزه با مواد مخدر

جمهوری قزاقستان: کارگروه امنیت ملی، وزارت کشور، کارگروه گمرک وزارت دارایی، وزارت کشاورزی، وزارت حمل و نقل و ارتباطات، وزارت حفاظت محیط زیست، دفتر دادستانی کل، آژانس مبارزه با جرایم اقتصادی و فساد (پلیس مالی)، وزارت دفاع، وزارت دادگستری فدراسیون روسیه: سرویس امنیت فدرال فدراسیون روسیه، وزارت کشور فدراسیون روسیه، سرویس گمرک فدرال، وزارت امور دفاع غیرنظامی، حوادث غیرمترقبه و رفع آثار بلاای طبیعی فدراسیون روسیه، وزارت حمل و نقل فدراسیون روسیه، سرویس کنترل مواد مخدر فدرال فدراسیون روسیه، سرویس مهاجرت فدرال

ترکمنستان: وزارت امنیت ملی، وزارت کشور، سرویس مرزبانی دولتی، سرویس مهاجرت دولتی، سرویس گمرک دولتی، سرویس دولتی کنترل مواد مخدر

۲- طرفها در زمان تودیع اسناد تصویب، نهادهای ذی‌صلاح مرکزی مسؤول همکاری در زمینه‌های مشخص موضوع بند (۱) ماده (۲) این موافقتنامه و نهاد مجاز مسؤول هماهنگی همکاری در چهارچوب این موافقتنامه را به امین اسناد اعلام می‌نمایند.

۳- طرفها هرگونه تغییر در نهادهای ذی‌صلاح و مجاز خود را فوری از طریق امین اسناد به یکدیگر اطلاع می‌دهند.

ماده ۴-

۱- تعامل میان نهادهای ذی‌صلاح طرفها در چهارچوب این موافقتنامه، به طور دوجانبه و چندجانبه، بدون خدشه وارد نمودن به منافع سایر طرفها انجام می‌پذیرد و شامل مبادله اطلاعات، برگزاری جلسات و رایزنی‌ها، تبادل تجربیات و همچنین انجام فعالیت‌های توافق شده در زمینه‌های مشخص شده در ماده (۲) این موافقتنامه می‌باشد.

۲- تعامل میان نهادهای ذی‌صلاح طرفها می‌تواند در سایر اشکال مورد توافق طرفها نیز صورت گیرد.

۳- نهادهای ذی‌صلاح طرفها، به منظور انجام تعامل، تشریفات (پروتکل)هایی را در خصوص همکاری در زمینه‌های تعیین شده در ماده (۲) این موافقتنامه منعقد می‌نمایند.

این موافقتنامه در یک نسخه اصلی به زبانهای آذربایجانی، فارسی، قزاقی، روسی، ترکمنی و انگلیسی در شهر باکو در تاریخ ۲۷ آبان ۱۳۸۹ برابر با ۱۸ نوامبر ۲۰۱۰ تنظیم گردید که کلیه متون از اعتبار یکسان برخوردار می‌باشند.

در صورت بروز اختلاف نظر، طرفها به متن انگلیسی مراجعه می‌نمایند.

نسخه اصلی برای نگهداری به امین اسناد سپرده می‌شود و امین اسناد نسخه‌های مصدق این موافقتنامه را میان همه طرفها توزیع می‌نماید.

از طرف جمهوری آذربایجان

از طرف جمهوری اسلامی ایران

از طرف جمهوری قزاقستان

از طرف فدراسیون روسیه

از طرف ترکمنستان

قانون فوق مشتمل بر ماده واحده و یک تبصره منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و پانزده ماده در جلسه علنی روز سه‌شنبه مورخ بیستم خرداد ماه یکهزار و سیصد و نود و سه مجلس شورای اسلامی تصویب شد و در تاریخ ۱۳۹۳/۴/۴ به تأیید شورای نگهبان رسید.

رئیس مجلس شورای اسلامی - علی لاریجانی

شماره هـ/۵۴۲/۹۰ ۱۳۹۳/۴/۱۶

شماره دادنامه: ۴۳۸-۴۳۷

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۳/۳/۱۹

کلاسه پرونده: ۵۴۲/۹۰-۱۰۰۰/۹۱

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکي: آقای محب روحانی و خانم خدیجه کاظمی بره بی چاست

موضوع شکایت و خواسته: ابطال فصل چهارم و بند (۱) فصل ششم آن (موضوع تلخیص دستورالعملها و ضوابط نحوه رسیدگی به ادعای افراد مبنی بر اشتغال در کارگاههای مشمول قانون تأمین اجتماعی و احراز سوابق بیمه‌ای) از دستورالعمل شماره ۵۰۰۰/۵۳۹ - ۱۳۸۸/۶/۲۱ سازمان تأمین اجتماعی.

گردش کار: آقای محب روحانی به موجب دادخواستی ابطال فصل چهارم و بند (۱) فصل ششم آن (موضوع تلخیص دستورالعملها و ضوابط نحوه رسیدگی به ادعای افراد مبنی بر اشتغال در کارگاههای مشمول قانون تأمین اجتماعی و احراز سوابق بیمه‌ای) از دستورالعمل شماره ۵۰۰۰/۵۳۹ - ۱۳۸۸/۶/۲۱ سازمان تأمین اجتماعی را خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

«سازمان تأمین اجتماعی در تاریخ ۱۳۸۸/۶/۲۱ با صدور دستورالعمل شماره ۵۰۰۰/۵۳۹ خود تحت عنوان (تلخیص دستورالعملها و ضوابط نحوه رسیدگی به ادعای افراد مبنی بر اشتغال در کارگاههای مشمول قانون تأمین اجتماعی و احراز سوابق بیمه‌ای) شرایط جدید رسیدگی به احتساب سوابق بیمه‌ای کارگران با دارا بودن دادنامه‌های تشخیص و حل اختلاف موضوع ماده ۱۴۸ قانون کار را اعلام کرده است. فصل چهارم دستورالعمل به نحوه اجرای آراء مراجع تشخیص و حل اختلاف ماده ۱۴۸ قانون کار اختصاص دارد. بر اساس بند چهارم این دستورالعمل، سازمان تأمین اجتماعی، اجرای دادنامه‌های صادر شده از هیأت‌های تشخیص و حل اختلاف ادارات کار موضوع ماده ۱۴۸ قانون کار و امور اجتماعی را منوط به رعایت تشریفات و مراحل قانونی ششگانه مندرج در دستورالعمل موصوف کرده است که به دلایل زیر:

۱- قانونگذار با عنایت به ماده ۲۰۳ قانون کار و امور اجتماعی مصوب آبان ماه ۱۳۶۹، مسؤولیت اجرای قانون فوق را به وزارتخانه‌های کار و امور اجتماعی و دادگستری محول کرده است.

۲- مرجع رسیدگی به اختلافات بین کارگر و کارفرما و یا قائم مقام قانونی آنها در موارد خاص اجرای قانون کار، اجرای رابطه کارگری و کارفرمایی موضوع مواد ۲ و ۳ قانون کار و الزام کارفرما به پرداخت حق بیمه کارگر حسب ماده ۱۴۸ قانون کار در صلاحیت مراجع حل اختلاف ادارات کار قرار دارد.

۳- ردیف (۵) فصل چهارم دستورالعمل به نحوه اقدامات قانونی سازمان تأمین اجتماعی به ماده ۱۸۳ قانون کار اختصاص داده شده است. استحضار دارند که مواد ۱۷۱ الی ۱۸۶ قانون کار، موضوع وصول جرایم و مجازاتها با اعلام موضوع تخلف از سوی ادارات کار و امور اجتماعی و با عنایت به ماده ۱۸۵ قانون کار منحصرأ در صلاحیت دادگاههای کیفری بوده و در دادرسیها و دادگاهها خارج از نوبت رسیدگی خواهد شد. درآمدهای حاصل از اجرای مواد ۱۷۱ الی ۱۸۶ و به تجویز ماده ۱۸۶ قانون کار به حساب مخصوصی که به این منظور در بانکها افتتاح خواهد شد واریز تا بر اساس تصویب‌نامه‌های هیأت وزیران جهت امور رفاهی، آموزشی، فرهنگی کارگران به مصرف برسد.

۴- آراء صادر شده و قطعی از هیأت‌های تشخیص و حل اختلاف ادارات کار به طور عام و علی‌الخصوص در ارتباط با ماده ۱۴۸ قانون کار با عنایت به ماده ۱۶۶ قانون کار و رأی وحدت رویه شماره ۸۵۳ - ۱۳۸۷/۱۲/۱۱ صادر شده از هیأت عمومی دیوان عدالت اداری لازم‌الاجراست.

ماده ۵- تبادل اطلاعات در چهارچوب این موافقتنامه، براساس ارسال درخواست کتبی مبنی بر مساعدت صورت خواهد گرفت. در وضعیت اضطراری، درخواست‌ها می‌تواند از طریق مجاری ارتباطی مورد توافق ارائه و متعاقباً ظرف هفتاد و دو ساعت تأییدیه کتبی آن ارسال گردد.

ماده ۶-

۱- چنانچه نهاد ذی‌صلاح طرف درخواست شونده چنین تلقی نماید که اجابت درخواست ممکن است به منافع ملی آن لطمه وارد آورد یا مغایر با قوانین یا تعهدات بین‌المللی دولت متبوع آن است، می‌تواند از ارائه کامل اطلاعات یا بخشی از آن در چهارچوب این موافقتنامه امتناع نماید.

۲- نهادهای ذی‌صلاح طرفها در موارد موضوع بند (۱) این ماده فوری یکدیگر را به صورت کتبی در خصوص امتناع از مساعدت آگاه می‌نمایند.

۳- چنانچه اجابت درخواست خارج از صلاحیت نهاد ذی‌صلاح درخواست‌کننده باشد، نهاد مزبور فوری آن را به نهاد ذی‌صلاح مربوط دولت خود ارجاع می‌نماید و متعاقباً مراتب را به اطلاع نهاد ذی‌صلاح درخواست‌کننده می‌رساند.

ماده ۷-

۱- هر نهاد ذی‌صلاح، محرمانه بودن اطلاعات و اسناد دریافتی از نهاد ذی‌صلاح دیگر را چنانچه نهاد ذی‌صلاح ارائه‌کننده، افشای آنها را نامطلوب تشخیص دهد، تضمین می‌نماید. میزان محرمانه بودن این اطلاعات و اسناد توسط نهاد ذی‌صلاح ارائه‌دهنده این اطلاعات و اسناد مشخص می‌شود.

۲- نهاد ذی‌صلاح طرف دریافت‌کننده اطلاعات می‌تواند آنها را تنها برای اهداف و شرایط مشخص شده توسط نهاد ذی‌صلاح طرف ارائه‌کننده اطلاعات استفاده نماید.

۳- نهاد ذی‌صلاح طرف دریافت‌کننده اطلاعات، نهاد ذی‌صلاح طرف ارائه‌کننده را از استفاده از اطلاعات دریافتی و نتایج حاصله، مطلع می‌نماید.

۴- تعهدات نهادهای ذی‌صلاح طرفها نسبت به محرمانه نگه داشتن اطلاعات پس از پایان اعتبار این موافقتنامه یا خروج هر یک از طرفها از آن نیز به قوت خود باقی می‌ماند، مگر اینکه نهاد ذی‌صلاح ارائه‌دهنده اطلاعات، نهاد ذی‌صلاح طرف دیگر را از اجرای این تعهد معاف نماید.

ماده ۸- هر طرف، هزینه‌های خود در ارتباط با اجرای این موافقتنامه را به‌عهده می‌گیرد، مگر اینکه در هر مورد به نحو دیگری توافق شده باشد.

ماده ۹-

۱- نهادهای ذی‌صلاح طرفها برای بررسی موضوعات مربوط به اجرای این موافقتنامه و حل مشکلاتی که ممکن است در جریان تعامل بروز نماید، جلسات و رایزنی‌های ضروری را حداقل یک بار در سال برگزار می‌نمایند.

۲- رایزنی‌های سالانه به صورت چرخشی و توسط طرفی برگزار می‌شود، که طی یک سال وظایف ریاست را ایفاء می‌نماید.

۳- موضوعات پیشنهادی جهت بحث و بررسی قبلاً مورد توافق قرار می‌گیرد.

ماده ۱۰-

۱- تعامل نهادهای ذی‌صلاح طرفها در چهارچوب این موافقتنامه، به زبان روسی یا انگلیسی انجام می‌گیرد.

۲- نهادهای ذی‌صلاح می‌توانند در مکاتبات خود که مربوط به اجرای این موافقتنامه است از زبان رسمی و یا دولتی خود با پیوست نمودن ترجمه آنها به زبان روسی یا انگلیسی استفاده کنند، مگر اینکه به نحو دیگری توافق شده باشد.

ماده ۱۱- این موافقتنامه بر حقوق و تعهدات طرفها ناشی از سایر معاهدات بین‌المللی که طرفها در آنها عضویت دارند، تأثیری نمی‌گذارد.

ماده ۱۲- هرگونه اختلاف ناشی از تفسیر یا اجرای مفاد این موافقتنامه از طریق مشورت و مذاکره میان طرفها حل و فصل می‌شود.

ماده ۱۳-

۱- مفاد این موافقتنامه با توافق متقابل طرفها می‌تواند اصلاح یا تکمیل گردد.

۲- اصلاحیه‌ها و تکمله‌های این موافقتنامه، جزء لاینفک آن را تشکیل می‌دهد و به صورت تشریفات (پروتکل)های جداگانه تنظیم می‌شوند که طبق رویه پیش‌بینی شده در ماده (۱۵) این موافقتنامه لازم‌الاجرا می‌گردند.

ماده ۱۴- جمهوری آذربایجان، امین اسناد این موافقتنامه می‌باشد.

ماده ۱۵-

۱- این موافقتنامه منوط به تصویب می‌باشد. اسناد تصویب به امین اسناد سپرده می‌شود. این موافقتنامه در روز سی‌ام بعد از دریافت آخرین سند تصویب توسط امین اسناد، لازم‌الاجرا می‌شود.

۲- هر یک از طرفها می‌تواند با اطلاع به امین اسناد از این موافقتنامه خارج شود. این موافقتنامه تا انقضای مدت دوازده ماهه پس از تاریخ وصول اطلاعیه مزبور توسط امین اسناد برای آن طرف لازم‌الاجرا می‌باشد.

علی ای حال چنانچه در مفاد آراء مذکور صراحتاً به ماده ۱۴۸ قانون مزبور اشاره و کارفرما مکلف به پرداخت حق بیمه به سازمان گردیده باشد در این صورت اجرای آراء مورد نظر منوط به طی تشریفات و مراحل قانونی ذیل خواهد بود.

۱- واحد نام نویسی و حسابهای انفرادی مکلف است در صورت مراجعه افراد و ارائه آراء مذکور، پس از بررسی و اطمینان از این که کارگاه مورد نظر در محدوده شعبه قرار دارد، نسخه‌ای از فرم راهنمای اجرای آراء مراجع حل اختلاف قانون کار را در اختیار وی قرار داده و خواهان را به اجرای فرآیند مورد نظر طبق فرم مذکور راهنمایی نماید.

۲- در صورت ابلاغ رأی توسط اجرای احکام دادگستری به کارفرمای مربوطه (موضوع ماده ۱۶۶ قانون کار) و مراجعه وی به شعبه جهت پرداخت حق بیمه، واحد درآمد شعبه می‌باید ضمن احراز دقیق هویت کارفرمای مورد نظر و اطمینان از طی تشریفات اجرایی از سوی اجرای احکام دادگستری و همچنین دریافت مدارک معتبر در این خصوص، «فرم شماره دو» را به کارفرما ارائه و پس از تکمیل آن را در پرونده مطالباتی کارگاه ضبط نماید.

۳- واحد درآمد می‌باید حق بیمه متعلقه را بر اساس ضوابط جاری محاسبه و مراتب طی صورت حساب به کارفرما ابلاغ نماید. بدیهی است چگونگی وصول حق بیمه و احتساب سوابق بیمه‌ای مطابق بخش سوم از فصل پنجم این دستور اداری خواهد بود.

۴- دبیر کمیته شعبه‌ای پس از دریافت فرم شماره چهار می‌باید «فرم شماره هفت» را در سه نسخه تکمیل و پس از اخذ امضای اعضای کمیته و ثبت دفتر شعبه نسخه اول را به انضمام تصویر رأی به اداره کل استان ذی ربط ارسال، نسخه دوم را در پرونده فنی و نسخه سوم را در کلاسور جداگانه ای به ترتیب شماره بیمه نگهداری نماید.

۵- پس از انجام اقدامات فوق، شعب مکلفند تصویری از مدارک و مستندات مربوط را جهت اعمال ماده ۱۸۳ قانون کار و تعقیب کیفی کارفرمای مورد نظر به واحد حقوقی اداره کل استان ذی ربط ارسال نمایند. بدیهی است نحوه عمل متعاقباً توسط معاونت حقوقی و امور مجلس اعلام خواهد گردید.

۶- چنانچه هنگام بررسی پرونده‌های فوق‌الذکر مشخص شود که کارفرمایان مربوطه نسبت به رعایت ماده ۹۰ قانون تأمین اجتماعی (انجام معاینات پزشکی بدو استخدام) اقدام ننموده اند و این موضوع منجر به ورود خساراتی به سازمان گردیده است، می‌باید نسخه ای از مستندات و مدارک جهت اعمال ضمانت اجرای مندرج در ماده قانونی فوق‌الذکر در اختیار واحد امور فنی بیمه شدگان قرار گیرد.»

فصل ششم: سایر موارد

۱- «آن دسته از ادعاهایی که پس از رسیدگی در کمیته های شعبه ای و استانی مورد تأیید واقع شده و همچنین آن بخش از آراء قطعی مراجع حل اختلاف قانون کار که پس از رسیدگی وفق فصل چهارم این دستور اداری در صورت اعمال، بیمه شده و یا بازماندگان حائز شرایط تعهدات بلندمدت قرار می‌گیرند، ضروری است به همراه پرونده فنی و سایر مستندات مربوط به معاونت فنی و درآمد ارسال تا در کمیته ای که به همین منظور تشکیل می‌شود مورد بررسی و اقدام لازم قرار گیرد. کمیته مذکور حداکثر ظرف یک‌ماه از تاریخ وصول پرونده و مستندات، نتیجه بررسی را به واحد اجرایی ارسال کننده منعکس خواهد نمود.»

در پی اخطار رفع نقضی که در اجرای ماده ۳۸ قانون دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۸۵ برای آقای محب روحانی ارسال شده بود، وی به موجب لایحه ای که به شماره ۵۸۰۰۹۸۳-۱۳۹۰/۸/۲۹ ثبت دفتر اندیکاتور هیأت عمومی شده پاسخ داده است که:

«با احترام، بازگشت به اخطاریه شماره ۵۸۰۰۳۸۵-۹۰۱۰۱۰۹۰۵۸۰۰۳۸۵-۱۳۹۰/۶/۲۰ ضمن پیوست اصل اخطاریه رفع نقض به استحضار می‌رساند: خواسته این جانب از ابطال قسمتهایی از فصل چهارم دستورالعمل شماره ۵۸۰۰/۵۳۹-۵۰۰/۶/۲۱ به شرح زیر می‌باشد:

۱- سطرهای ۹-۱۰ و ۱۱ صفحه (۴) فصل چهارم: نحوه اجرای آراء مراجع تشخیص و حل اختلاف اداره کار که اعلام می‌دارد: (علی ای حال چنانچه در مفاد آراء مذکور صراحتاً به ماده ۱۴۸ قانون مزبور اشاره و کارفرما مکلف به پرداخت حق بیمه به سازمان گردیده باشد در این صورت اجرای آراء مورد نظر منوط به طی تشریفات و مراحل قانونی ذیل خواهد بود)

اولاً: با عنایت به ماده ۱۶۶ قانون کار و رأی وحدت رویه و لازم‌الاجرای شماره ۸۵۳-۱۳۸۸/۱۲/۱۱ صادر شده از هیأت عمومی دیوان عدالت اداری آراء قطعی صادر شده از طرف مراجع حل اختلاف ادارات کار لازم‌الاجراء بوده و اجرای آن به شرطی محول نشده است.

ثانیاً: با توجه به نامه شماره ۹۰۲۷/۱۷۵۸/۱-۱۳۸۹/۲/۲۵ قائم مقام دادگستری استان گیلان - دادگستری استان گیلان از اجرای دادنامه‌های مربوط به ماده ۱۴۸ قانون کار خودداری می‌نماید.

ثالثاً: به رغم انجام و اجرای دادنامه‌های صادر شده از هیأت‌های تشخیص و حل اختلاف ادارات کار و وصول حق بیمه دوره مذکور، مندرج در آراء، پرونده می‌باید با توجه به بند (۱) فصل ششم دستورالعمل - سایر موارد در کمیته‌های شعبه‌ای - استانی و کشوری مورد بررسی نهایی قرار گرفته و در خصوص موافقت به آراء صادر شده تصمیم‌گیری شود.

۲- بند (۱) فصل چهارم دستورالعمل که مقرر می‌دارد: واحد نام نویسی و حسابهای انفرادی مکلف است در صورت مراجعه افراد و ارائه آراء مذکور پس از بررسی و اطمینان از

۵- سازمان تأمین اجتماعی با استناد به قانون خود منحصراً مجاز به وصول حق بیمه بر اساس ماده ۲۸ قانون تأمین اجتماعی بوده است و در حصول وصول خسارات و جرایم نیز دارای قوانین و مقررات خاص خود بوده و در قانون کار و امور اجتماعی و قانون سازمان تأمین اجتماعی اختیاری از بابت پیگیری به منظور وصول جرایم و مجازاتها موضوع مواد ۱۷۱ الی ۱۸۶ قانون کار راه ندارد.

۶- به رغم پذیرش سابقه کار مورد ادعای کارگر و اثبات آن در هیأت‌های تشخیص و حل ادارات کار و امور اجتماعی و طی تشریفات مصرح در فصل چهارم دستورالعمل و حتی با وصول حق بیمه از کارفرما و ثبت سابقه کار کارگر در سیستم مکانیزه سازمان تأمین اجتماعی، با توجه به بند (۱) فصل ششم: سایر موارد دستورالعمل صدرالاشاره، واحدهای اجرایی سازمان تأمین اجتماعی در سطح کشور موظفند کلیه مدارک و مستندات را همراه با پرونده فنی بیمه شده به معاونت فنی و درآمد سازمان تأمین اجتماعی در تهران ارسال تا در خصوص پذیرش یا عدم پذیرش اقدامات واحدهای اجرایی از جمله دادنامه‌های صادر شده از هیأت‌های تشخیص و حل اختلاف و غیره در کمیته‌ای که به همین منظور تشکیل می‌شود مجدداً مورد بررسی و اقدام لازم معمول شود. در صورت موافقت نسبت به اجرای آن اقدام شود، غیر قانونی بوده و تقاضای ابطال آن را به دلیل مخدوش و بی اعتبار نمودن دادنامه‌های قطعی صادر شده از هیأت‌های تشخیص و حل اختلاف و رأی وحدت رویه شماره ۸۵۳-۱۳۸۷/۱۲/۱۱- هیأت عمومی دیوان عدالت اداری و ماده ۱۶۶ قانون کار مصوب آبان ماه ۱۳۶۹ مجمع تشخیص مصلحت نظام می‌شود را دارم. چون اصل دستورالعمل مورد اشاره در اختیار نبوده تا رونوشت برابر با اصل آن تهیه و پیوست دادخواست شود. پیشنهاد می‌شود در صورت نیاز به اصل آن از سازمان تأمین اجتماعی درخواست شود.

خانم خدیجه کاظمی بره بی چاست نیز به موجب دادخواستی جداگانه در اعتراض به دستورالعمل مذکور اعلام کرده است که:

«احتراماً، به استناد ماده ۱۳ قانون دیوان عدالت اداری این جانب خواهان فوق‌الذکر همسر مرحوم مهدی بی باک کارگر شرکت تعاونی روستایی ماهور وابسته به اداره تعاون روستایی مسجد سلیمان به استحضار می‌رساند: نظر به این که به موجب دادنامه شماره ۱۱۹۴-۱۹۰۱۹۰۹۰۹۹۷۰۹۰۳/۲۹-۱۳۹۰/۳/۲۹ شعبه نوزدهم آن دیوان دایر بر اعتراض به رأی مورخ ۱۴۸۹/۴/۸ هیأت حل اختلاف اداره کار مسجد سلیمان، مبنی بر عدم پرداخت حق بیمه همسر مرحومم از تاریخ ۱۳۵۲/۱/۱ تا ۱۳۶۲/۱/۱ که منتهی به صدور حکم، مبنی بر طرح مجدد موضوع در هیأت حل اختلاف همعرض شد و به موجب دادنامه شماره ۱۳۹۰/۶/۲۲-۹۰/۲۰/۶ هیأت حل اختلاف اداره کار شهرستان شوشتر حکم به پرداخت حق بیمه مرحوم مهدی بی باک به طرفیت شرکت تعاونی روستایی ماهور وابسته به اداره تعاون روستایی مسجد سلیمان صادر شد که پس از طی مراحل اجرائیه در شعبه دوم حقوقی شهرستان مسجد سلیمان، طی اجرائیه شماره ۹۰۰۲۲۵-۱۳۹۰/۸/۹ و انجام مکاتبات صورت گرفته توسط مرجع مذکور با اداره تأمین اجتماعی مسجد سلیمان و اداره کل تأمین اجتماعی خوزستان متأسفانه از اجرای حکم صادر شده استنکاف کرده و مبنای آن را بند یک از فصل ششم دستورالعمل اداری شماره ۵۸۰۰/۵۳۹-۵۰۰/۶/۲۱ دانسته که ادعای آن مبنی بر طرح موضوع در کمیته شعبه و استانی آن سازمان و عدم تأیید ادعای اشتغال مرحوم مهدی بی باک می‌داند و از اجرای مفاد حکم صادر شده در اداره کار شوشتر و اجرائیه صادر شده جلوگیری می‌کند و حال آن که سازمان تأمین اجتماعی به عنوان یکی از طرفین مدعی عرفاً و قانوناً نمی‌تواند تصمیم‌گیرنده در این خصوص باشد و اصولاً دستورالعمل اداری نمی‌تواند ناقض قانون شود. لذا با توجه به این که دستورالعمل اداری موصوف موجبات تضییع - حقوق قانونی این جانب را فراهم آورده است، با عنایت به اعلام آمادگی کارفرما در پذیرش و پرداخت حق بیمه ایام کارکرد و نیز مدارک و اسناد موجود و همچنین آراء صادر شده از سوی دیوان عدالت اداری و هیأت حل اختلاف اداره کار شوشتر و مراحل اجرائیه، تقاضای نقض دستورالعمل اداری شماره ۵۸۰۰/۵۳۹-۵۰۰/۶/۲۱-۱۳۸۸/۶/۲۱ اداره کل تأمین اجتماعی استان خوزستان و احقاق حقوق قانونی را دارم.»

قسمتهای مورد اعتراض دستورالعمل مذکور به قرار زیر است:

«فصل چهارم: نحوه اجرای آراء مراجع تشخیص و حل اختلاف قانون کار

با توجه به این که ماده ۱۴۸ قانون کار چنین مقرر می‌دارد: «کارفرمایان کارگاههای مشمول این قانون مکلفند بر اساس قانون تأمین اجتماعی نسبت به بیمه نمودن کارگران واحد خود اقدام نمایند» و قانونگذار در ماده قانونی یاد شده احیای حقوق کارگران مشمول را از نظر پرداخت حق بیمه و احتساب سوابق با رعایت مقررات تأمین اجتماعی مورد تأکید قرار داده است، لذا به منظور جلوگیری از مشکلات اجرایی ناشی از صدور آراء توسط مراجع حل اختلاف در خصوص ماده قانونی مذکور و رعایت مقررات قانون تأمین اجتماعی، می‌باید ترتیبی اتخاذ گردد تا نمایندگان واجد شرایط و شرکت کننده در جلسات مراجع مورد اشاره نسبت به رعایت دقیق مفاد دستور اداری شماره ۵۰۱۰/۴۶۳۴-۱۳۸۸/۵/۲۴ که بر اساس دستورالعمل شماره ۳۹۱۳۳-۱۳۸۸/۴/۲۰ اداره کل تنظیم و نظارت بر روابط کار وزارت کار و امور اجتماعی تدوین گردیده بیش از پیش اهتمام ورزند.

است لذا آراء صادر شده بابت این گونه کارگاهها در اجراء و وصول مطالبات حق بیمه با مشکلات خاصی مواجه است.

۲- مواردی که عموماً موجب می شود که آراء صادر شده از ادارات کار به دلیل اقرار طرفین دعوا و یا صرفاً بر اساس ادعای کارگر و بدون حضور کارفرما و عدم عضویت سازمان تأمین اجتماعی در مراجع مذکور و همچنین عدم استعلام مراجع یاد شده از سازمان تأمین اجتماعی در خصوص مستندات موجود در پرونده کارگاه و بیمه شده که در بسیاری از اوقات مثبت عدم حضور کارگر است مثلاً مرخصی بدون حقوق کارگر، غیبت غیر موجه کارگر از این قبیل موارد است و یا عدم امکان وجود کارگر در کارگاه در مدت زمان مورد ادعا به سبب دلایلی همچون تعطیلی کارگاه و عدم فعالیت آن و ... که در اجراء با مقررات تأمین اجتماعی در تعارض قرار گرفته است و با سایر قوانین همپوشانی دارد و می باید رفع مغایرت گردیده است تا امکان اجرای آن فراهم شود.

سایر مواردی که مشابه مراتب فوق الذکر می باشند عبارتند از:

۱- مواردی که دوره رأی حتی پس از فوت فرد مورد نظر است.

۲- مواردی که رأی با اشتغال فرد در کارگاه دیگر تداخل داشته و حق بیمه وی از طریق کارگاه دیگر پرداخت شده است.

۳- در مواقعی که بیمه شده بر اساس مقررات دیگر مشمول قانون تأمین اجتماعی قرار گرفته و نیاز به بیمه کردن وی از طرف کارفرما وجود ندارد (رانندگان کامیون، اتوبوس، تاکسی که مالک خودرو نمی باشند و مالک خودرو کارفرمای آنان شناخته می شود، به استناد قانون بیمه اجباری رانندگان از تاریخ ۱۳۷۹/۲/۱۸ مشمول مقررات تأمین اجتماعی با پرداخت بخشی از حق بیمه از طرف دولت قرار گرفته اند) بنابراین مطالبه حق بیمه از این کارفرمایان مبنای قانونی ندارد.

۴- کارفرمایانی که بر اساس آراء هیأت های تشخیص مطالبات قانون تأمین اجتماعی موضوع مواد ۴۲ و ۴۳ قانون تأمین اجتماعی، بابت دوره فوق و یا نفقات مورد نظر بدهکار شناخته نشده و این آراء به مرحله قطعیت رسیده است.

۵- در مواقعی که کارفرما ملک خود را با اخذ مفاصا حساب فروخته و آراء مراجع بعد از نقل و انتقال صادر شده است، در حالی که کارفرمای جدید مکلف به پرداخت حق بیمه نمی باشد بنابراین نحوه مطالبه حق بیمه می باید از طریق طرح دعوی حقوقی صورت پذیرد.

۶- در مورد پیمانکارانی که فاقد محل ثابت بوده (خصوصاً اشخاص حقیقی) پس از اتمام پیمان و با اخذ مفاصا حساب (موضوع ماده ۳۸ قانون تأمین اجتماعی) ارتباط آنان با سازمان قطع شده و آراء صادر شده پس از صدور مفاصا حساب در اجراء با مشکل مواجه خواهد بود و نیز در مواردی غالباً واگذارنده کار را به عنوان کارفرما تلقی کرده و آنان را به عنوان کارفرما محکوم به پرداخت حق بیمه کرده اند که این امر صندوق را در مطالبه حق بیمه موصوف دچار مشکل می نماید.

۷- صدور رأی در مورد کارگاههای خانوادگی که پرداخت حق بیمه به صورت اختیاری و در صورت اظهار فرد شاغل مبنی بر دریافت مزد یا حقوق انجام می شود، بنابراین ادعای بعدی و اجرای رأی در مورد این افراد به لحاظ حقوقی دارای مشکلاتی می باشد.

موارد عنوان شده، نمونه ای تعارضات بین قانون کار و تأمین اجتماعی که اجرای آراء صادر شده از مراجع حل اختلاف را با مشکل مواجه می نماید.

بنابراین سازمان تأمین اجتماعی جهت رفع مشکل یاد شده مبادرت به صدور دستورالعمل شماره ۵۳۹-۵۰۰-۱۳۸۸/۶/۲۱ نموده که بر اساس آن کمیته ای تخصصی متشکل از کارشناسان حقوقی و امور بیمه ای، به منظور اجرای آراء موصوف پیش بینی شده، که نه تنها با هیچ یک از مواد قانونی مغایرت نداشته، بلکه در راستای انطباق نحوه اجرای آراء یاد شده با مقررات تأمین اجتماعی و یا سایر قوانین و مقررات، تدوین شده است لازم به ذکر است که کمیته مذکور کلیه ادعاهای بیمه شده مربوط به سوابق پرداخت حق بیمه را رسیدگی نموده و اختصاص به افرادی که دارای رأی مراجع حل اختلاف می باشند، ندارد و تشکیل آن از بسیار دعوی به طرفیت سازمان جلوگیری می نماید.

که در این راستا شعب دیوان عدالت اداری نیز در مواردی که خواسته آنان احتساب سابقه و پرداخت حق بیمه می باشد به دلیل این که پرداخت حق بیمه مستلزم احراز اشتغال و اثبات آن نیز نیاز به تحقیق و بررسی دارد و با توجه به این که رأی شماره ۱۳۹۰/۳/۳-۷۲۰ هیأت عمومی دیوان عالی کشور صلاحیت سازمان تأمین اجتماعی را به استناد مواد ۳۰، ۳۶ و ۳۹ و ۴۰ قانون تأمین اجتماعی در رسیدگی به مواردی که کارفرما به تکلیف خود در سال صورت مزد یا حقوق و پرداخت حق بیمه در مهلت مقرر اقدام ننموده، تأیید کرده است. ادعای بیمه شدگان را قبل از طرح موضوع در کمیته سازمان فاقد توجیه قانونی دانسته است و دعوی آنان را رد کرده اند (تعدادی از دعوی ضمیمه می باشد).

با عنایت به مراتب فوق و این که به استناد ماده ۱۵۷ قانون کار مراجع حل اختلاف قانون کار مشمول رسیدگی به اختلاف کارگر و کارفرما است و احراز رابطه کارگر و کارفرما به عهده مرجع مذکور بوده و همان گونه که در ماده ۱۴۸ قانون کار تصریح شده بیمه افراد (تعیین مدت سابقه بیمه، میزان حق بیمه، شناسایی کارفرما و ...) می باید بر اساس مقررات

این که کارگاه مورد نظر در محدوده شعبه قرار دارد (نسخه ای از فرم راهنمای اجرای آراء مراجع حل اختلاف قانون کار را در اختیار وی قرار داده و خواهان را به اجرای فرایند مورد نظر طبق فرم مذکور راهنمایی نمایند) که طبق این بند مسؤلیت اجرای آراء و ابلاغ آن به کارفرما به عهده بیمه شده گذاشته شده است که مغایر با مواد ۳۶ و ۳۹ و ۵۰ قانون تأمین اجتماعی می باشد.

۳- بند ۳ دستورالعمل احتساب سابقه کار بیمه شده منحصرأ با اعلام وصول بدهی از کارفرما امکان پذیر خواهد بود. که این قسمت از دستورالعمل با مفاد ماده ۳۶ قانون تأمین اجتماعی که اعلام می دارد. تأخیر کارفرما در پرداخت حق بیمه یا عدم پرداخت آن رافع مسؤلیت و تعهدات سازمان در مقابل بیمه شده نخواهد بود مغایرت دارد. لذا با عنایت به موارد مطروحه خواهان ابطال قسمتهای ردیف ۱ و ۲ و ۳ این نامه مربوط به دستورالعمل شماره ۵۰۰/۵۳۹-۱۳۸۸/۶/۲۱ و همین طور بند (۱) فصل ششم سایر موارد می باشم.»

همچنین به موجب اخطار رفع نقصی که از طرف دفتر هیأت عمومی برای خانم خدیجه کاظمی بره چاست ارسال شده بود، وی به موجب لایحه شماره ۲۳۳۴-۱۳۹۱/۱/۱ پاسخ داده است که:

«احتراماً، این جانب خدیجه کاظمی بره بی چاست خواهان پرونده شماره ۹۱۰۹۹۸۰۹۰۰۰۹۹۱۲۹ به طرفیت اداره کل تأمین اجتماعی استان خوزستان دایر بر اعتراض به دستورالعمل اداری ۵۰۰/۵۳۹-۱۳۸۸/۶/۲۱ در حال رسیدگی است که به موجب اخطار رفع نقص صادر شده از آن مرجع به استحضار می رساند:

بر اساس دادخواست مطروح مرحوم مهدی بی باک، کارگر سابق تعاونی روستایی ماهور وابسته به اداره تعاون روستایی مسجد سلیمان که به علت عدم پرداخت حق بیمه از مورخ ۱۳۵۲/۱/۱ تا ۱۳۶۲/۱/۱ طی اجرائیه شماره ۹۰۰۲۲۵-۱۳۹۰/۸/۹ صادر شده از شعبه دوم حقوقی شهرستان مسجد سلیمان، محکوم به پرداخت آن شده که با پذیرش این موضوع توسط محکوم علیه و اعلام آمادگی جهت همکاری و پرداخت آن متأسفانه سازمان تأمین اجتماعی با اشاره به دستورالعمل کاری شماره ۵۰۰/۵۳۹ از اجرای حکم خودداری ورزیده در حالی که رأی وحدت رویه شماره ۷۲۰-۱۳۹۰/۳/۳ هیأت عمومی دیوان عالی کشور سازمان تأمین اجتماعی مکلف است سابقه خدمت مستخدم را محاسبه و حق بیمه و یا مابه التفاوت را از کارفرما وصول کند و در صورتی که سازمان از انجام وظیفه قانونی مبنی بر محاسبه سنوات خدمتی خودداری نماید کارگر حق خواهد داشت به دیوان عدالت اداری رجوع نماید و این موارد مطروحه در مواد ۳۰ و ۳۶ و ۳۹ و ۴۰ قانون کار جمهوری اسلامی ایران لحاظ شده است.

همچنین با توجه به نامه شماره ۲۵۴۹۴-۱۳۹۱/۵/۱۵ اداره کل تأمین اجتماعی استان خوزستان بند یک از فصل ششم دستور اداری مورد شکایت این جانب به عنوان ورثه مرحوم مهدی بی باک است که کپی مدارک استنادی ضم لایحه رفع نقص است. لذا تقاضای رسیدگی و احقاق حقوق خود می باشم.»

در پاسخ به شکایات مذکور، مدیرکل دفتر امور حقوقی و دعاوی سازمان تأمین اجتماعی به موجب لوایح شماره ۷۱۰/۶۰۸-۱۳۹۱/۲/۲۴ و ۷۱۰/۹۲/۱۸۵۷-۱۳۹۲/۴/۳۰ توضیح داده است که:

«دفاعیات ماهوی

۱- ماده ۱۴۸ قانون کار مقرر کرده که کارفرمایان کارگاههای مشمول این قانون مکلفند بر اساس قانون تأمین اجتماعی نسبت به بیمه کردن کارگران واحد خود اقدام نمایند. با عنایت به ماده یاد شده و رأی وحدت رویه شماره ۸۵۳-۱۳۸۷/۱۲/۱۱ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری و ماده ۱۶۶ قانون کار مورد استناد شاکی، لازم به ذکر است که اصولاً مراجع حل اختلاف قانون کار بر حسب وظایف خود در رابطه با اجرای ماده ۱۴۸ قانون کار، صرفاً رابطه کارگری و کارفرمایی را احراز کرده و مدت آن را بدون توجه به وقفه های ناشی از غیبت، مرخصی بدون حقوق، ایام بیماری، تعلیق، سربازی، مدت ساعت کارکرد و مرخصی تحصیلی، مدت روزهای اشتغال در هفته را تعیین می نمایند و در صورتی که مبنای محاسبه سابقه پرداخت حق بیمه که می باید مبنای مطالبه حق بیمه از کارفرما قرار گیرد، ایام اشتغال به کار کارگر با احتساب مدت ساعت کارکرد در روز و ایام هفته است. بنابراین ممکن است مدت سابقه پرداخت حق بیمه بر اساس مستندات متقن با مدت احراز شده رابطه کارگر و کارفرمایی به صورت یک جا و تقویمی، منطبق نباشد.

از طرفی رابطه کارگری و کارفرمایی در برخی از کارگاهها دارای پیچیدگیهای خاص بوده و کارفرمای واقعی با کارفرمای مجازی (پیمانکاران و کارگاههای اجاره داده شده) می تواند متفاوت باشد که این موضوع در مراجع حل اختلاف قابل رسیدگی دقیق نمی باشد، در حالی که سازمان به جهت وصول حق بیمه می باید کارفرمای واقعی را شناسایی و حق بیمه را از وی مطالبه نماید در صورتی که در آراء یاد شده ممکن است فرد دیگری به عنوان کارفرما معرفی شده باشد. از سوی دیگر کارگاههای با کمتر از پنج نفر پرسنل (تأسیس شده در برنامه سوم توسعه) مشمول شرایط خاص مقرر در قانون

ثانیاً مطابق ماده ۱۶۶ قانون کار، آراء قطعی مراجع حل اختلاف کار لازم‌الاجراء می‌باشد و بند یک فصل ششم دستورالعمل مورد اعتراض، حکایت از بررسی آراء هیأت‌های حل اختلاف کار از حیث نحوه اجرای آن ندارد بلکه مقرر داشته که آراء هیأت‌های حل اختلاف در کمیته ای مورد بررسی قرار گیرد و این تجویز بررسی به معنای تجویز ورود کمیته از حیث شکلی و ماهیتی در آراء مذکور است در حالی که آراء مراجع حل اختلاف لازم‌الاجراء بوده و غیر از دیوان عدالت اداری در صورت طرح شکایت و دعوا، مرجع دیگری صلاحیت ورود به آن و رسیدگی و بررسی را ندارد. بنا بر مراتب مذکور، بند یک فصل ششم دستورالعمل شماره ۵۰۰/۵۳۹ مورخ ۱۳۸۸/۶/۲۱ سازمان تأمین اجتماعی مغایر قانون تشخیص داده شد و به استناد بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲، ابطال می‌شود.

رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدجعفر منتظری

شماره هـ/۲۸۴/۹۳ ۱۳۹۳/۴/۱۷

تاریخ دادنامه: ۱۳۹۳/۴/۱۶ شماره دادنامه: ۶۸۳ کلاس پرونده: ۲۸۴/۹۳

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

موضوع: اعمال ماده ۹۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ نسبت به ردیف‌های الف و ب بند ۴ مصوبه شماره ۲/۱۴۶۳/ت/۵۰۳-هـ-۱۳۹۳/۲/۳۰ هیأت وزیران.

گردش کار: به موجب بند ۴ مصوبه شماره ۲/۱۴۶۳/ت/۵۰۳-هـ-۱۳۹۳/۲/۳۰ هیأت وزیران، تعرفه خدمات حرفه‌ای داروسازان در بخش خصوصی در سال ۱۳۹۳ تعیین شده است.

متن مصوبه مورد اعتراض به شرح ذیل است:

«۴- تعرفه خدمات حرفه ای داروسازان در بخش خصوصی در سال ۱۳۹۳ به شرح ذیل تعیین می‌گردد:

الف - تعرفه خدمات حرفه ای داروساز به شرط رعایت شرح وظایف ابلاغی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی برای داروسازان معادل شانزده هزار (۱۶۰۰۰) ریال در ساعات روز و نوزده هزار (۱۹۰۰۰) ریال در ساعات شب و ایام تعطیل مصوب و در نسخ کمتر از (۱۹۰۰۰) ریال، هشت هزار (۸۰۰۰) ریال می باشد.

ب - تعرفه خدمات حرفه‌ای داروساز جهت داروهای بدون نسخه (OTC) که فهرست آنها توسط وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی اعلام می گردد، پانزده درصد بهای هر نسخه و حداکثر تا سقف هشت هزار (۸۰۰۰) ریال تعیین می گردد.»

رئیس دیوان عدالت اداری با این استدلال که مقرر مذکور، مغایر رأی شماره ۱۹۹-۱۳۸۸/۳/۳ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری است، در اجرای ماده ۹۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ موضوع را به هیأت عمومی ارجاع می‌کند.

متن رأی شماره ۱۹۹-۱۳۸۸/۳/۳ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری به قرار زیر است:

«حکم مقرر در ماده ۸ قانون بیمه همگانی خدمات درمانی کشور مصوب ۱۳۷۳ مصرح در تعیین تعرفه خدمات تشخیصی و درمانی بر اساس ضوابط قانونی مربوط است. نظر به این که وظایف و مسؤولیتهای قانونی مسئول فنی داروخانه از مصادیق خدمات تشخیصی و درمانی محسوب نمی شود، بنابراین مصوبه شماره ۷/۱۸۵۸/ت/۳۲۳۱۹-هـ مورخ ۱۳۸۲/۱۲/۹ هیأت وزیران که تکالیف مسؤول فنی داروخانه را در زمره امور تشخیصی و درمانی قلمداد کرده و آنان را در قبال ارائه دارو ذی حق به دریافت مبلغ مشخصی به عنوان حق ارائه خدمات فنی اعلام داشته اند، به لحاظ عدم انطباق با مصادیق مقرر در ماده ۸ قانون مذکور خلاف قانون و خارج از حدود اختیارات قوه مجریه در وضع مقررات دولتی تشخیص داده می شود و با استناد به قسمت دوم اصل ۱۷۰ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران و ماده یک و بند یک ماده ۱۹ و ماده ۴۲ قانون دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۸۵ ابطال می شود.»

در اجرای حکم ماده ۹۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲، از معاون امور حقوقی دولت (حوزه معاونت حقوقی رئیس‌جمهور)، برای شرکت در جلسه ۱۳۹۳/۴/۱۶ هیأت عمومی دعوت به عمل آمده است.

به موجب نامه شماره ۴۰۴۲۴-۱۳۹۳/۴/۱۵ معاون امور حقوقی دولت (حوزه معاونت حقوقی رئیس‌جمهوری)، مشاور معاون امور حقوقی دولت (حوزه معاونت حقوقی رئیس‌جمهوری)، مدیرکل نظارت و ارزیابی دارو و مواد مخدر وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، کارشناس دفتر حقوقی وزارت مذکور و یکی از کارشناسان شاخص‌های درمانی وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی در جلسه مورخ ۱۳۹۳/۴/۱۶ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری شرکت کردند.

نمایندگان معرفی شده، با استناد به بند هـ ماده ۳۸ قانون برنامه پنج ساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران در تعیین تعرفه خدمات سلامت و همچنین حکم مقرر در بند ۱۵ ماده ۱ قانون تشکیلات و وظایف وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مصوب سال ۱۳۶۷ در تعیین مبنای محاسبه هزینه های خدمات تشخیصی و درمانی، دارویی،

تأمین اجتماعی صورت پذیرد، لذا چنانچه آراء صادر شده از مراجع بدون توجه به مقررات تأمین اجتماعی صادر شده که در نهایت اجرای آنها سازمان را با مشکل مواجه می‌نماید.

بنابراین جهت رفع موانع موجود کمیته مقرر در دستورالعمل معترض‌عنه پیش‌بینی شده که این امر به استناد آراء صادر شده از شعب دیوان عدالت اداری مبنی بر تأیید کمیته مذکور صادر شده است. ضمناً به موجب رأی وحدت رویه شماره ۷۲۰-۱۳۹۰/۳/۳ هیأت عمومی دیوان عالی کشور صلاحیت سازمان تأمین اجتماعی را به استناد مواد ۳۰، ۳۶، ۳۹ و ۴۰ قانون تأمین اجتماعی در رسیدگی به مواردی که کارفرما به تکالیف خود در ارسال صورت مزد یا حقوق و پرداخت حق بیمه اقدام ننموده، مورد تأیید قرار داده است.

تقاضای رسیدگی و رد شکایت شاکی مورد استدعاست.

در ادامه به دلیل اهمیت موضوع مطروح خواهشمند است دستور فرمایید از نمایندگان سازمان نیز جهت توضیحات بیشتر و تبیین موضوع در جلسه هیأت عمومی دیوان عدالت اداری دعوت به عمل آورند.

شاکی خانم خدیجه کاظمی بره بی چاست، مغایرت دستورالعمل مذکور با قوانین و مقررات را دقیقاً مشخص نکرده و به طرح شکایت به صورت کلی اکتفا کرده است در حالی که مطابق ماده ۳۸ قانون دیوان عدالت اداری «در مورد ابطال درخواست ابطال مصوبات، مشخص کردن علل درخواست و ذکر موارد مغایرت مصوبه با شرع یا قانون یا خروج از اختیارات و همچنین ماده قانونی یا حکم شرعی که اعلام مغایرت مصوبه با آن شده است، ضروری است».

ثانیاً: در خصوص ادعای شاکی در رابطه با این که سازمان خود طرف دعوا بوده و صلاحیت رسیدگی به موضوع را نداشته لازم به توضیح است که سازمان در رسیدگی اداره کار (هیأت حل اختلاف) به عنوان یکی از طرفین دعوا حاضر نبوده و طرفین رسیدگی در اداره کار صرفاً کارگر و کارفرما هستند. بنابراین ادعای شاکی در این خصوص نیز وارد نمی‌باشد. همچنین آن طور که شاکی ادعا کرده است، سازمان در رأی اداره کار تجدیدنظر نمی‌نماید و دستورالعمل مذکور نیز متضمن چنین حکمی نمی‌باشد. بلکه تنها از حیث تطبیق موضوع با قوانین تأمین اجتماعی به موضوع رسیدگی می‌نماید و به هیچ وجه اقدام به نقض رأی اداره کار نمی‌نماید. هر چند وفق ماده ۱۵۷ قانون کار، مراجع حل اختلاف قانون کار مسؤول رسیدگی به اختلاف کارگر و کارفرما در قلمرو قانون کار هستند، لیکن بنا به تصریح ماده ۱۴۸ قانون کار، کارفرمایان مشمول این قانون مکلفند «بر اساس قانون تأمین اجتماعی» نسبت به بیمه کردن کارگران خود اقدام نمایند. لذا در انجام این تکلیف و ضوابط و مقررات قانون تأمین اجتماعی که بر اساس معیارهای قانونی از جمله ارسال لیست از سوی کارفرما، گزارش بازرسان سازمان، بازرسی از دفاتر قانونی و ... صورت می‌پذیرد، میزان و چگونگی سوابق بیمه‌ای افراد احراز می‌شود. صلاحیت سازمان تأمین اجتماعی در این امر به استناد رأی وحدت رویه شماره ۷۲۰ به تأیید دیوان عالی کشور نیز رسیده است.

با عنایت به این که احکام صادر شده از سوی مراجع مذکور در حد رابطه فردی فی‌مابین کارگر و کارفرما موثر بوده و بر سازمان تأمین اجتماعی که اساساً طرف دعوا نبوده است تکلیفی بار نمی‌نماید، مگر این که سوابق مورد ادعا بر اساس ضوابط و معیارهای قانونی توسط سازمان احراز شود، بنابراین واحدهای تخصصی در قالب کمیته بررسی و احتساب سوابق معاونت فنی و درآمد تأمین اجتماعی متشکل از کارشناسان حقوقی و امور بیمه‌ای به منظور اجرای این آراء و منطبق کردن آنها با مقررات تأمین اجتماعی موضوع رسیدگی می‌نماید. به لحاظ اصول حقوقی همچون اصل تناظر و اصل حق دفاع نیز این رویه می‌تواند مورد تأیید باشد. چرا که سازمان در دعوی کارگر و کارفرما در اداره کار شرکت نداشته، لذا به عنوان امین و حافظ اموال عمومی، سازمان باید رسیدگی خاص خود را در جهت احراز شرایط مقرر در قانون تأمین اجتماعی انجام دهد. ضمناً هر تصمیمی که مراجع سازمان در این خصوص اخذ نمایند، قابل اعتراض و شکایت در دیوان عدالت اداری است و از این جهت با نظارت و بازرسی که توسط آن مرجع صورت می‌پذیرد امکان تخلف از قوانین و مقررات به حداقل می‌رسد.

با عنایت به مراتب معروضه و با توجه به رأی شماره ۷۲۰-۱۳۹۰/۳/۳ هیأت عمومی دیوان عالی کشور که صلاحیت سازمان را در جهت رسیدگی به موضوع مورد تأیید قرار داده است و با توجه به الزام آور بودن رأی مزبور و نیز عدم تعیین مغایرت دستورالعمل با قوانین و مقررات مطابق ماده ۳۸ قانون دیوان، رد شکایت شاکی از هیأت دیوان عدالت اداری مستدعی است.»

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ یاد شده با حضور رؤسا، مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد. پس از بحث و بررسی، با اکثریت آراء به شرح آینده به صدور رأی مبادرت می‌کند.

رأی هیأت عمومی

اولاً: نظر به اینکه در ارتباط با درخواست ابطال فصل چهارم دستورالعمل مورد اعتراض، نظر هیأت تخصصی موضوع ماده ۸۴ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲، بر رد شکایت ابراز شده است و در این قسمت باید هیأت تخصصی به انشاء رأی مبادرت ورزد بنابراین در حال حاضر موجبی برای اتخاذ تصمیم در این خصوص در هیأت عمومی وجود ندارد و پرونده برای صدور رأی در این قسمت از خواسته، به هیأت تخصصی مرتبط با موضوع اعاده می‌شود.

بهریستی... به عنوان وظیفه وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی، تصویب تعرفه خدمات حرفه ای داروسازان در بخش خصوصی در سال ۱۳۹۳ را منطبق با مقررات اعلام کردند. هیأت عمومی دیوان عدالت اداری با ترکیب رؤسا، مستشاران و دادرسان شعب دیوان و همچنین با حضور نمایندگان معرفی شده و استماع اظهارات آنان پس از بحث و بررسی، با اکثریت آراء به شرح ذیل مبادرت به صدور رأی می نماید.

رأی هیأت عمومی

مطابق ماده ۹۲ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ مقرر شده است چنانچه مصوبه ای در هیأت عمومی ابطال شود، رعایت مفاد رأی هیأت عمومی در مصوبات بعدی الزامی است و به موجب رأی شماره ۱۳۸۸/۳/۳-۱۹۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری، مصوبه شماره ۷۱۸۵۸/ت/۳۲۳۱۹-هـ/۱۳۸۳/۱۲/۹ هیأت وزیران در تعیین تعرفه حق فنی ارائه دارو در داروخانه ها به لحاظ این که مغایر ماده ۸ قانون بیمه همگانی خدمات درمانی کشور مصوب سال ۱۳۷۳ است ابطال شده است، بنابراین رعایت مفاد رأی هیأت عمومی در مصوبات بعدی هیأت وزیران الزامی بوده است. نظر به این که در ردیف های الف و ب بند ۴ مصوبه شماره ۲۱۴۶۳/ت/۵۰۳-هـ/۱۳۹۳/۲/۳۰ هیأت وزیران، با تلقی تکالیف مسؤول فنی داروخانه ها در زمره امور تشخیصی و درمانی، تعرفه خدمات حرفه ای داروسازان تصویب شده است به جهت این که اولاً: بندهای مذکور مغایر مفاد رأی شماره ۱۳۸۸/۳/۳-۱۹۹ هیأت عمومی دیوان عدالت اداری می باشد. ثانیاً: بند ۱۵ ماده ۱ قانون تشکیلات و وظایف وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مصوب سال ۱۳۶۷، ناظر بر تعیین مبنای محاسبه هزینه های خدمات تشخیصی، درمانی و دارویی و بهزیستی به وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی است و تعیین مبنای غیر از تجویز تعیین مبالغی تحت عنوان تعرفه خدمات حرفه ای یا فنی داروسازان می باشد. ثالثاً: در بند ه ماده ۳۸ قانون برنامه پنج ساله پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران که مبنای صدور مصوبه مورد اعتراض می باشد تعیین تعرفه سلامت صرفاً برای ارائه دهندگان خدمات بهداشت، درمان و تشخیص مورد حکم قرار گرفته است و راجع به تعیین تعرفه اخذ مبالغی به عنوان حق فنی یا خدمات حرفه ای توسط داروخانه ها که خدمات آنها از مصادیق خدمات تشخیصی، درمانی محسوب نمی شود متضمن حکمی نیست. ضمن این که طبق ماده ۲۲۶ قانون برنامه پنجم مورد اشاره «حکام قوانین و مقرراتی که لغو یا اصلاح آنها مستلزم ذکر یا تصریح نام است در صورت مغایرت با احکام این قانون در طول برنامه موقوف الاجراء» قلمداد شده است. بنا به مراتب، مقرره مورد اعتراض مستنداً به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می شود. رئیس هیأت عمومی دیوان عدالت اداری - محمدجعفر منتظری

بنا به مراتب در اجرای مواد (۱۹) و (۲۰) قانون دیوان عدالت اداری، ابطال بخشنامه مذکور از زمان تصویب مورد استدعاست.»

متن بخشنامه مورد اعتراض به قرار زیر است:

«به منظور تسهیل در ساماندهی نیروی انسانی مازاد بر نیاز وزارتخانه هایی که در اجرای ماده (۵۳) قانون برنامه پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران ادغام شده اند و در جهت استفاده بهینه از توانمندی های این گونه نیروها در نظام اداری کشور، مقتضی است در انتقال آنان از وزارتخانه های ادغامی به سایر دستگاه های اجرایی موارد زیر رعایت شود:

- ۱- وزارتخانه های جدید (شوراها یا کمیسیون های تحول اداری وزارتخانه ها) موظفند مشخصات کارمندان مازاد بر نیاز خود را حداکثر ظرف مدت دو هفته احصاء کرده و ضمن اطلاع رسانی به کارمندان مزبور گزارش آن را به معاونت ارسال کنند. همچنین آن دسته از نیروهای مازاد بر نیاز که مشمول جابه جایی هستند از طریق شوراها (کمیسیون های تحول اداری وزارتخانه مشخص شده و پس از تأیید وزیر با هماهنگی معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور و از طریق سامانه کارمند ایران (به آدرس <http://modir.karmandiran>) به دستگاه های متقاضی نیرو انتقال خواهند یافت.
- ۲- در انتقال کارمندان مازاد بر نیاز وزارتخانه های ادغامی به سایر دستگاه های اجرایی، موارد زیر رعایت شود:

الف: تعیین محل جغرافیایی خدمت کارمندان انتقالی، بر اساس بند (و) ماده (۵۰) قانون برنامه پنجم توسعه صورت خواهد گرفت.

ب: کارمندی که شهرستان محل خدمت آنان تغییر می کند، مراتب از طریق وزارتخانه متبوع به کارمند اعلام می شود تا پس از جلب موافقت کارمند، وزارتخانه نسبت به صدور حکم انتقال وی اقدام نماید.

۳- آن دسته از نیروهای مشمول جابه جایی وزارتخانه های ادغامی که امکان انتقال آنان به سایر دستگاه های اجرایی فراهم نیست، با استفاده از ساز و کار پیش بینی شده در قوانین بودجه سنواتی، توسط وزارتخانه های جدید و با رعایت قوانین و مقررات مربوط بازنشسته و بازخرید خواهند شد.»

در پاسخ به شکایت مذکور، رئیس امور حقوقی و قوانین معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور به موجب لایحه شماره ۲۳۱/۹۱/۳۲۰۶۵-۲۳۱/۶/۲۹-۱۳۹۱/۶/۲۹ توضیح داده است که:

«بازگشت به نامه شماره ۱۴/۳۴۰۹۰۰۰۹۹۸۰۹۱۰۹۱۵/۱۳۹۱/۵/۱۵ اعلام می دارد:

بند ۱۳ ماده ۱۱۵ قانون مدیریت خدمات کشوری، ناظر بر تصویب دستورالعمل های مربوط به تعیین تکلیف نیروی انسانی دستگاه هایی است که در اجرای مصوبات شورای عالی اداری ادغام، منحل و یا واگذار می شوند. در حالی که چند مورد ادغام وزارتخانه ها که اخیراً صورت گرفته، مستند به مصوبات مجلس شورای اسلامی بوده است نه مصوبات شورای عالی اداری. در صدر بخشنامه نیز تصریح شده که این بخشنامه برای تعیین تکلیف نیروی مازاد وزارتخانه هایی است که در اجرای ماده ۵۳ قانون برنامه پنجم ادغام شده اند. بنابراین صدور بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۰/۴۶۶۳۶-۲۰۰/۱۰/۳-۱۳۹۰/۱۰/۳ از سوی این معاونت با اختیار ذاتی مقرر در بند ۱۳ ماده ۱۱۵ قانون مدیریت خدمات کشوری مغایرتی ندارد. ضمن این که در شکایت مطروح، به نحوه ساماندهی و تعیین تکلیف نیروهای مورد نظر اشکالی گرفته نشده است. لذا تقاضای رد شکایت دیوان محاسبات کشور را دارد.»

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری در تاریخ یاد شده با حضور رؤسا، مستشاران و دادرسان شعب دیوان تشکیل شد. پس از بحث و بررسی، با اکثریت آراء به شرح آینده به صدور رأی مبادرت می کند.

رأی هیأت عمومی

مطابق بند ۱۳ ماده ۱۱۵ قانون مدیریت خدمات کشوری مصوب سال ۱۳۸۶، تصویب دستورالعمل های مربوط به تعیین تکلیف نیروی انسانی دستگاه هایی که ادغام، منحل، واگذار و یا وظایف آنها به دیگر دستگاه ها منتقل می شود، از جمله وظایف و اختیارات شورای عالی اداری احصاء شده است. نظر به این که بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۰/۴۶۶۳۶-۲۰۰/۱۰/۳-۱۳۹۰/۱۰/۳ معاون توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور در خصوص ساماندهی نیروی انسانی مازاد بر نیاز وزارتخانه هایی که در اجرای ماده ۵۳ قانون برنامه پنجم توسعه جمهوری اسلامی ایران مصوب سال ۱۳۸۹ ادغام شده اند صادر شده است و مفید تصویب موضوع در شورای عالی اداری مستند به ماده قانونی صدرالذکر نیست، بنابراین به لحاظ عدم صلاحیت مرجع صدور بخشنامه در تصویب مقرره مورد اعتراض، بخشنامه مذکور مستند به بند ۱ ماده ۱۲ و ماده ۸۸ قانون تشکیلات و آیین دادرسی دیوان عدالت اداری مصوب سال ۱۳۹۲ ابطال می شود. با اعمال ماده ۱۳ قانون پیش گفته و ابطال مصوبه از تاریخ تصویب و ابلاغ آن موافقت نشد.

هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

معاون قضایی دیوان عدالت اداری - علی مشیری

شماره هـ/۹۱/۵۷۷ ۱۳۹۳/۴/۲ تاریخ دادنامه: شماره دادنامه: ۶۰۲ کلاسه پرونده: ۵۷۷/۹۱

مرجع رسیدگی: هیأت عمومی دیوان عدالت اداری

شاکي: معاون حقوقی، مجلس و تفریح بودجه دیوان محاسبات کشور

موضوع شکایت و خواسته: ابطال بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۰/۴۶۶۳۶-۲۰۰/۱۰/۳-۱۳۹۰/۱۰/۳

معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور

گردش کار: معاون حقوقی، مجلس و تفریح بودجه دیوان محاسبات کشور به

موجب شکایت نامه شماره ۲۰۰۰/۳۳۳-۲۰۰۰/۴/۱۲ ابطال بخشنامه شماره

۲۰۰/۹۰/۴۶۶۳۶-۲۰۰/۱۰/۳-۱۳۹۰/۱۰/۳ معاونت توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور را

خواستار شده و در جهت تبیین خواسته اعلام کرده است که:

«احتراماً، در خصوص بخشنامه شماره ۲۰۰/۹۰/۴۶۶۳۶-۲۰۰/۱۰/۳-۱۳۹۰/۱۰/۳ معاونت

توسعه مدیریت و سرمایه انسانی رئیس جمهور همان گونه که مستحضردند:

۱- مطابق ماده (۵۳) قانون برنامه پنجم توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی

«دولت مکلف است یک یا چند وزارتخانه را به نحوی در وزارتخانه های دیگر ادغام نماید

که تا پایان سال دوم برنامه تعداد وزارتخانه ها از بیست و یک وزارتخانه به هفده وزارتخانه

کاهش یابد. وظایف و اختیارات وزارتخانه های جدید با پیشنهاد دولت به تصویب مجلس

شورای اسلامی می رسد.»

۲- وفق بند (۱۳) ماده (۱۱۵) قانون مدیریت خدمات کشوری «تصویب

دستورالعمل های مربوط به تعیین تکلیف نیروی انسانی دستگاه هایی که ادغام، منحل،

واگذار و یا وظایف آنها به دیگر دستگاه ها منتقل می شود یکی از وظایف و اختیارات

شورای عالی اداری می باشد.»

بر این اساس حکم بخشنامه صدرالاشاره مبنی بر تعیین ساز و کار انتقال نیروهای

وزارتخانه های ادغامی به سایر دستگاه های اجرایی از این حیث که تعیین تکلیف نیروی

انسانی دستگاه هایی که ادغام، منحل، واگذار و یا وظایف آنها به دیگر دستگاه ها منتقل

می شود از وظایف و اختیارات ذاتی شورای عالی اداری است، مغایر قانون ارزیابی می شود.

شماره ۴۹۹۸۳/ت/۴۲۲۰۶

۱۳۹۳/۴/۱۸

تصویب نامه در خصوص پرداخت یارانه سود و مانده مطالبات معوق به خسارت دیدگان ناشی از حوادث غیرمترقبه در استانهای سیستان و بلوچستان، بوشهر، یزد، خراسان جنوبی، هرمزگان، ایلام، فارس، کرمان، چهارمحال و بختیاری، گیلان، مازندران و خراسان شمالی

وزارت کشور - وزارت امور اقتصادی و دارایی - بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور

هیأت وزیران در جلسه ۱۳۹۳/۴/۸ به پیشنهاد شماره ۳۱۰۲۲ مورخ ۱۳۹۳/۳/۲۷ معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تصویب کرد:

معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور پرداخت یارانه سود (مابه التفاوت سود تعیین شده سهم متقاضی تا نرخهای مصوب شورای پول و اعتبار) و مانده مطالبات معوق شامل مجموع اصل و سود تسهیلات اعطایی براساس مصوبات هیأت وزیران در سالهای ۱۳۹۱، ۱۳۹۲ و ۱۳۹۳ به خسارت دیدگان ناشی از حوادث غیرمترقبه در استانهای سیستان و بلوچستان، بوشهر، یزد، خراسان جنوبی، هرمزگان، ایلام، فارس، کرمان، چهارمحال و بختیاری، گیلان، مازندران و خراسان شمالی را تضمین و تعهد می نماید که هزینه های یادشده را پس از اعلام بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران در لایحه بودجه سال بعد پیش بینی و منظور نموده و به شبکه بانکی پرداخت نماید. این تضمین نافی مسؤولیت بانکهای عامل در وصول مطالبات نیست.

معاون اول رئیس جمهور - اسحاق جهانگیری

شماره ۵۰۸۰۰/ت/۴۲۲۱۷

۱۳۹۳/۴/۱۸

تصویب نامه در خصوص تعیین طبقه بندی گرمسیری در شهرستان طبس

وزارت نیرو - وزارت کشور - معاونت برنامه ریزی و نظارت راهبردی رئیس جمهور

هیأت وزیران در جلسه ۱۳۹۳/۴/۱۵ به پیشنهاد شماره ۹۳/۲۰۳۹۷/۳۰/۱۰۰ مورخ ۱۳۹۳/۴/۱۱ وزارت نیرو و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تصویب کرد:

۱- طبقه بندی گرمسیری، مدت و دوره زمانی آن در شهرستان طبس به شرح جدول زیر تعیین می شود:

طبقه بندی گرمسیری	مدت	دوره زمانی
گرمسیر ۳	۳ ماه	اول خرداد تا پایان مرداد
گرمسیر ۴	۲ ماه	ماههای اردیبهشت و شهریور

۲- بار مالی ناشی از اجرای این تصویب نامه از محل منابع مندرج در ماده (۸) قانون هدمند کردن یارانه ها - مصوب ۱۳۸۸ - با رعایت سقف مقرر در قوانین بودجه سالانه کل کشور تأمین می شود.

معاون اول رئیس جمهور - اسحاق جهانگیری

شماره ۴۵۶۲۸/ت/۴۳۴۰۳

۱۳۹۳/۴/۲۲

اصلاح اساسنامه سازمان تأمین اجتماعی نیروهای مسلح

وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح

هیأت وزیران در جلسه ۱۳۹۳/۴/۱۵ به پیشنهاد شماره ۲۴۲۰۵/۱۱۷/۳۴/۴۱ مورخ ۱۳۸۹/۸/۳ وزارت دفاع و پشتیبانی نیروهای مسلح و به استناد مجوز مورخ ۱۳۸۱/۸/۱۴ فرماندهی معظم کل قوا تصویب کرد:

اساسنامه سازمان تأمین اجتماعی نیروهای مسلح، موضوع تصویب نامه شماره ۷۹۳۷۵/ت/۳۹۹۸۵-ه مورخ ۱۳۸۸/۴/۲۰ به شرح زیر اصلاح می شود:

۱- در ماده (۱)، پس از عبارت «از ادغام» عبارت «و تجدیدنظر در ساختار» اضافه می شود.

۲- در ماده (۷)، واژه «اجرا» حذف و در بند (الف) ماده مذکور عبارت «با توجه به بند یکم اصل چهل و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران» حذف و در بند (ه) و تبصره ذیل بند (ط) واژه «سازمان» به واژه «سازمانها» اصلاح می شود.

۳- در ماده (۸)، پس از عبارت «سازمان موظف است حساب» عبارت «صاحبان سهام شرکت شامل سازمان تأمین خدمات درمانی و» اضافه می شود.

۴- متن زیر به عنوان تبصره به ماده (۱۲) اضافه می شود:

تبصره - رعایت مصوبات فرماندهی معظم کل قوا در خصوص ترکیب شورای عالی و هیأت مدیره الزامی است.

۵ - در بند (ز) ماده (۱۵)، عبارت «و تصویب اساسنامه آنها با رعایت قوانین و مقررات مربوط» به عبارت «با رعایت تدابیر فرماندهی معظم کل قوا» اصلاح می شود.

۶ - در ماده (۱۶)، عبارت «که باید به صورت موظف و تمام وقت در سازمان اشتغال داشته باشند» و تبصره (۲) ماده یادشده حذف و شماره تبصره (۳) به تبصره (۲) اصلاح می شود.

۷- بندهای (۶)، (۸) و (۹) ماده (۱۸) حذف و شماره سایر بندها به ترتیب اصلاح می شود.

۸ - ماده (۱۹) به شرح زیر اصلاح می شود:

ماده ۱۹- اعضا و رؤسای مجامع عمومی شرکتها و سازمانهای زیرمجموعه با رعایت اساسنامه آنها توسط شورای عالی انتخاب می شوند.

۹- در بند (و) ماده (۲۱)، پس از عبارت «برنامه های مصوب» عبارت «و اساسنامه های آنها» اضافه می شود.

۱۰- در ماده (۲۴)، عبارت «سازمان اضافه و در اختیار سازمان قرار می گیرد.» به عبارت «سازمانها اضافه و در اختیار آنها قرار می گیرد.» اصلاح می شود.

۱۱- متن زیر به عنوان ماده (۲۸) اضافه می شود:

ماده ۲۸- این اساسنامه پس از تأیید فرماندهی معظم کل قوا لازم الاجراء می باشد.

معاون اول رئیس جمهور - اسحاق جهانگیری

شماره ۵۰۵۴۴/ت/۴۲۲۱۰

۱۳۹۳/۴/۱۸

الحاق تبصره به بند (۲) ماده (۱۰) آیین نامه اجرایی قانون مقررات**صادرات و واردات**

وزارت امور اقتصادی و دارایی - وزارت صنعت، معدن و تجارت - وزارت راه و شهرسازی

وزارت ارتباطات و فناوری اطلاعات - وزارت جهاد کشاورزی - گمرک جمهوری اسلامی ایران

بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران

هیأت وزیران در جلسه ۱۳۹۳/۴/۱۱ به پیشنهاد شماره ۱۹۰۷۶ مورخ ۱۳۹۳/۲/۱۳ وزارت امور اقتصادی و دارایی و به استناد اصل یکصد و سی و هشتم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران تصویب کرد:

۱- متن زیر به عنوان تبصره به بند (۲) ماده (۱۰) آیین نامه اجرایی قانون مقررات صادرات و واردات موضوع تصویب نامه شماره ۱۳۹۵/ت/۱۶-ه مورخ ۱۳۷۳/۲/۶ و اصلاحات بعدی آن اضافه می شود:

تبصره - مهلت اعتبار کارت های بازرگانی برای واحدهای تولیدی دارای پروانه بهره برداری، پنج سال تعیین می گردد.

۲- ثبت سفارش کالاهای متعلق به واحدهای تولیدی دارای پروانه بهره برداری در مرحله رسیدگی در گمرک، از طریق سامانه وزارت صنعت، معدن و تجارت قابل انجام می باشد.

۳- در اجرای ماده (۱۲) قانون امور گمرکی، نمایندگان دستگاه های صادرکننده مجوز در امر صادرات، واردات و ترانزیت موظفند ظرف یک ماه، نمایندگان تام الاختیار خود را حداقل در ده گمرک کشور با تشخیص گمرک جمهوری اسلامی ایران مستقر و با استفاده از سامانه الکترونیکی، مجوزهای مربوط را صادر نمایند.

۴- گمرک جمهوری اسلامی ایران با همکاری دستگاه های اجرایی ذی ربط مکلفند ظرف یک سال به نهایی سازی و استقرار پنجره واحد تجاری فرامرزی در گمرک اقدام نماید.

۵- وزارت صنعت معدن و تجارت موظف است ظرف دو ماه با همکاری وزارتخانه های کشور و جهاد کشاورزی و گمرک جمهوری اسلامی ایران نسبت به بازنگری فهرست، نوع، مقدار و میزان معافیت حقوق ورودی کالاهای مبادله مرزی با رعایت قوانین و مقررات مربوط، اقدام نماید.

۶- بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران مکلف است ظرف سه ماه نسبت به تعیین تکلیف وضعیت واردکنندگانی که صددرصد هم ارز ریالی مبلغ واردات کالا را در هنگام گشایش اعتبار پرداخت نموده اند و بانک عامل گشایش کننده اعتبار به تعهد خود عمل نموده است، اقدام نماید.

تبصره - گمرک جمهوری اسلامی ایران، فهرست پرونده های مذکور را بر حسب بانک عامل گشایش کننده اعتبار، واردکننده و نوع کالا، ظرف یک ماه به بانک مرکزی جمهوری اسلامی ایران اعلام نماید.

۷- متن زیر به عنوان تبصره به بند «ج» ماده (۳) آیین نامه اجرایی قانون امور گمرکی موضوع تصویب نامه شماره ۲۶۲۷۵۸/ت/۴۷۷۷۵-ه مورخ ۱۳۹۱/۱۲/۲۹ اضافه می شود:

تبصره - مسئولیت پیگیری و نظارت بر حسن اجرای این بند برعهده وزارت صنعت، معدن و تجارت است و این وزارت موظف است گزارش عملکرد آن را به وزارت امور اقتصادی و دارایی ارائه دهد.

۸- وزارت صنعت، معدن و تجارت مکلف است ترتیبی اتخاذ نماید که طی سال های ۱۳۹۳ تا ۱۳۹۶ تعداد طبقات تعرفه ای جداول منضم به کتاب مقررات صادرات و واردات از چهارده طبقه به شش طبقه کاهش یابد.

۹- به منظور تسهیل بیشتر تجارت خارجی، وزارت امور اقتصادی و دارایی با همکاری وزارتخانه های راه و شهرسازی، ارتباطات و فناوری اطلاعات و صنعت، معدن و تجارت تا پایان سال ۱۳۹۳، ارتباط کامل الکترونیکی گمرک جمهوری اسلامی ایران و سازمان بنادر و دریانوردی را فراهم آورد.

معاون اول رئیس جمهور - اسحاق جهانگیری